

Het is al begonnen. Merk je het niet?

Vanaf zondag 10 februari - de eerste zondag van de veertig dagen - zijn we begonnen met onze gezamenlijke tocht naar Pasen. Als wegwijzer nemen we daarbij het project dat Kind en Zondag heeft ontwikkeld. Een prachtig project met daarbij ook een prachtig lied dat we de zondagen door zullen zingen, met klein en groot.

Nehemia als opbouwwerker

We lezen in deze veertigdagentijd uit het boek Nehemia. Het verhaal over Nehemia is niet bij iedereen even bekend, maar het is wel een prachtig verhaal. Op een heel beeldende manier wordt verteld hoe de stad Jeruzalem herbouwd wordt. Op de eerste zondag horen we dat Nehemia - die schenker is aan het hof van koning Artaxerxes - het slechte nieuws over zijn vaderstad hoort. Jeruzalem ligt in puin, er is niets meer over van de mooie stad van vroeger. Als Nehemia dat hoort, wordt hij erg verdrietig. Maar hij laat het er niet bij zitten. Hij neemt het initiatief voor de herbouw van de stadsmuren. In de weken die volgen horen we hoe de stad stukje bij beetje weer tot leven komt. Dat de stad ook echt weer toekomst heeft, blijkt in Nehemia 8, als in de herbouwde stad de wet van Mozes wordt voorgelezen aan de teruggekeerde ballingen. Dan wordt ook het Loofhuttenfeest gevierd. Nehemia en de zijnen vieren dat God mensen steeds opnieuw door de woestijn leidt.

Vorbereiden op Pasen

De lezingen uit Nehemia passen heel goed in de veertigdagentijd, de tijd waarin we ons voorbereiden op het opstandingsverhaal van Pasen. Het verhaal over Nehemia is ook een opstandingsverhaal. In het verhaal horen we hoe de dode stad tot leven komt. Steen voor steen komt de toekomst van een leven met God dichterbij. Voor elke zondag is er dan ook een thema dat met opstanding te maken heeft. De verhalen laten zien dat mensen ondanks ellende en verdriet toch steeds weer toekomst zien. Daardoor worden we steeds meer bepaald bij het wonder van Pasen: het wonder dat er altijd een nieuw begin is, dat het leven niet ophoudt bij de dood.

Bouwen aan de stad

In het verhaal over Nehemia horen we steeds opnieuw dat iedereen meewerkt aan de herbouw van de stad. Lange namenlijsten laten zien hoe veel mensen er wel niet bij betrokken waren. De verhalen klinken als een uitnodiging: iedereen wordt opgeroepen om Jeruzalem mee te herbouwen. Ook in de kerk gaan we in deze weken een stad bouwen: geïnspireerd door Nehemia gaan we bouwen aan de stad van onze dromen. Hoe ziet zo'n stad er uit? Als je je een voorstelling maakt van een stad waar het leven goed is, wat voor beelden komen er dan in je

op? Voor de stad van je dromen heb je natuurlijk bouwmaterialen nodig: stenen, hout en nog veel meer. Maar wat nog belangrijker is: voor de stad van onze dromen hebben we mensen nodig. Zonder mensen om ons heen kan onze droomstad nooit tot leven komen. In deze veertigdagentijd gaan we dan ook op zoek naar mensen die samen met ons de stad van onze dromen dichterbij kunnen brengen. Nehemia kon de stad Jeruzalem niet in zijn eentje herbouwen. Jong en oud, arm en rijk, iedereen hielp mee bij het werk. Ook de stad van ónze dromen kunnen we niet alleen bouwen: we hebben mensen nodig die mee bouwen aan dezelfde droom.

Zoals u kunt zien, willen we onze aankomst van onze gezamenlijke trektocht vieren met jong en oud op de Paasmorgen met medewerking van onze onvolprezen cantorij en het koor Elkana. U zult nog verrast worden! En daarom vanaf deze plaats een hartelijke opwekking mee te bouwen, mee te komen, te komen naar deze diensten, tot opbouw van het persoonlijk geloof, tot stichting van de gemeenschap en tot heil voor ons allen. Kom en overtuig u!

Paasontbijt

Maar voor wie wil is er eerst het paasontbijt om acht uur in de morgen. Het is al jaar en dag de gewoonte een gezamenlijk op de ochtend van de Paasmorgen samen te eten voor alle leden van alle kerken. Een groep vrijwilligers is hard bezig een en ander voor te bereiden. Bij de ingang van de kerkzaal zal steeds een mogelijkheid zijn u op te geven voor dat ontbijt, want de voorbereidingsgroep moet natuurlijk wel een beetje weten hoeveel mensen er komen. Op zaterdagmiddag wordt ook de hal in gereedheid gebracht: de tafels moeten worden neergezet en gedekt. Daarvoor zijn vrijwilligers nodig. Hierbij een oproep om u te melden. Informatie kunt u krijgen van Gladys van Geenen. Van harte aanbevolen.

Wereldgebedsdag

Vrijdagavond 7 maart om 19.30 uur houden we onze jaarlijkse oecumenische viering van wereldgebedsdag. De vier kerken van De Nieuwe Stad en PERKI doen aan deze viering mee. De liturgie dit jaar komt uit Guyana, het buurland van Suriname en het thema is 'Wijsheid en Inzicht'. Het belooft een kleurrijke en afwisselende dienst te worden. Wees welkom en vier mee. Een hartelijke groet aan u allen, speciaal aan hen die gebonden zijn aan huis.

Wat is gelukkig?

- enkele gedachten bij de zaligsprekingen -

ds. Arjan van Lagen

Makarioi: gelukkig, próspero, felice, heureux, glücklich, ... vertalingen te over van het woord dat door het Nederlands Bijbelgenootschap als 'zalig' vertaald wordt, terwijl in de Nieuwe Bijbelvertaling 'zaligsprekingen' 'gelukwensen' worden genoemd.

Maar wat is geluk? Wat is gelukkig zijn?

Wie ze leest, denkt toch al gauw: Dat is de wereld op z'n kop! We willen allemaal gelukkig zijn, natuurlijk, maar toch niet zoals Jezus dat hier zegt.

Gelukkig ben je als je arm van geest of nederig van hart bent, gelukkig als je hongert en dorst naar gerechtigheid, gelukkig als je vervolgd wordt. Hoe kan Jezus dat nu zeggen?

Hoe kan iemand nu gelukkig zijn die met lege handen staat, hoe kan iemand nu gelukkig zijn als hij tekort komt, als hij vervolgd wordt.

Staat dat niet haaks op onze definitie van gelukkig zijn?

En wat is dat dan voor ons, gelukkig zijn?

Wie goed telt, zal negen zaligsprekingen tellen. Twee maal vier plus één. Die laatste is waarschijnlijk een toevoeging die speciaal van toepassing is op de eerste lezers, de Mattheus-gemeente die vervolgd werd. Voor deze meditatie wil ik me houden bij de acht zaligsprekingen. Acht spreuken. Acht zaligsprekingen. Acht gelukwensen.

Twee maal vier

Er zit een verschil in die eerste vier en de laatste vier. Het gaat in de eerste vier om mensen die gebrek hebben aan het aller-elementairste, mensen met een gemis: mensen die niets hebben waarop ze zich tegenover God en mensen beroepen kunnen. Hun situatie is uitzichtloos: de mensen die nederig van hart zijn - in de vertaling van het Nederlands Bijbelgenootschap worden ze armen van geest genoemd - de treurende, de zachtmoedigen, mensen die niet hard kunnen zijn, en de mensen die hongeren en dorsten naar gerechtigheid.

Hun situatie is uitzichtloos, tenzij de gerechtigheid van het koninkrijk der hemelen het laatste woord heeft. En dat heeft het! Dat is precies wat de zaligsprekingen proclameren! En bij het tweede viertal gaat het om mensen die nu, niet vanwege hun precaire situatie, maar omwille van hun aangevochten geloof, hoop en liefde, het meest aan de gerechtigheid van het Koninkrijk toe zijn: de barmhartigen, de zuiveren van hart, de vredestichters, vrededoeners, en de vervolgd en om der gerechtigheid wil.

Zij, dat laatste viertal zijn de mensen met de inzet en zij zijn er voor de mensen met het gemis. Maar let wel! Het gaat hier niet om twee soorten mensen als iets statisch. Het leven brengt ons beurtelings in de ene of andere hoek. Van deze verwevenheid gaat een grote troost uit. Wij zijn er voor elkaar. Zo wordt het

programma van het koninkrijk van God verkondigd. Jezus proclameert op de berg, op deze berg van uitzicht, van visioen, de grondwet van het koninkrijk der hemelen. Een grondwet zoals de tien woorden die Mozes op de berg kreeg aangereikt ter wille van het volk op weg naar het beloofde land. Mattheus wil niet meer en niet minder dan deze tien woorden hernemen.

Grote woorden. Te grote woorden? Jezus zet de zaken op scherp. Hij noemt juist die zoekers naar gerechtigheid de armen van geest en de vervolgd de gelukkigen. Geluk is voor hem iets anders dan welvaart, geluk is anders dan wat wij mensen er vaak van maken. Geluk, dat heeft te maken met God, met de bron van leven. Gelukkig, dat is die mens die verbonden is met zijn bron. Niet ooit, eens, in een leven na dit leven, of in een toekomst ver van ons verwijderd, maar hier en nu. We hoeven dus niet voor ons geluk te wachten tot de eeuwige zaligheid!

De vraag is of we in staat zijn het geluk te zien als dat wat zich aan ons voordoet in de kleine, mooie dingen, een enkel woord van begrip, een glimp van God, misschien. In dat licht worden de ware verhoudingen, wordt de omkeer ten goede zichtbaar en in dat licht mogen wij groeien en bloeien, als opgestane mensen, als opgewekte mensen.

NIEUWS UIT DE GEMEENTE

Uit de kerkenraad

ds. Jan van der Meulen

De actiepunten van voorgaande vergaderingen worden nagelopen. Het plan voor het organiseren van filmavonden zal binnenkort verder worden uitgewerkt. Over de verspreiding van *Opnieuw* zal nader overleg volgen tussen moderamen en Piet Baaijens. Het rooster van kerkdiensten wordt op een aantal punten aangevuld en gewijzigd. Over de liturgie die gevolgd in de gezamenlijke diensten met de ELG op weg naar Pasen zal een artikel in *Opnieuw* verschijnen. Over het eerstvolgende bezoek van een delegatie van onze gemeente aan Chemnitz Borna, gepland voor het weekend van 3 en 4 mei zal nog nader overleg plaatsvinden mede in verband met welke predikant mee gaat.

Het bezinningsgedeelte van de kerkenraad gaat over 'kerkbalans nieuwe stijl'. Het doel van 'kerkbalans nieuwe stijl' is om te komen tot verhoging van de financiële bijdrage, door heel de gemeente. Dit kan gebeuren door 'verdieping': gemeenteleden gaan meer geven en / of door 'verbreding': meer gemeenteleden gaan financieel bijdragen. De centrale vraag is: hoe bereik je en motiveer je de kerkleden die tot nu toe nog niet bijdroegen? De kerkenraad kijkt vervolgens naar

ene DVD over 'kerkbalans nieuwe stijl' waarin voorbeelden en ideeën worden aangegeven over hoe men in het land met deze vernieuwde aanpak is bezig geweest. Het eerste commentaar van de kerkenraad: het is een positief verhaal. Toch is er ook scepsis om geld te vragen van mensen die zich van de kerk verwijderen. Het begint bij mensen benaderen en werken aan betrokkenheid. Het kan alleen werken als we ons als kerk een duidelijk doel stellen, een eigen drive ontwikkelen van waaruit mensen benaderd kunnen worden. Als we een gedifferentieerde aanpak kiezen: mensen die al veel geven anders benaderen dan mensen die weinig of niet geven. Bij ons zou de nadruk meer moeten liggen op verbreding dan op verdieping. Conclusie: het is een goed begin van de bezinning op kerkbalans. Het moet terugkomen op een van de volgende vergaderingen voor verdere beleidsbepaling.

Uit de verslagen van de verschillende commissies en werkgroepen komen de volgende punten: De organisatie rond de kerstattenties was prima en gezellig. De voedselbank heeft sinds enige tijd een uitdeelpunt in De Nieuwe Stad op donderdagavond.

De kerstviering met drugsverlaafden in De Nieuwe Stad is goed verlopen. De sfeer was goed. De kerkdienst was niet druk bezocht, maar de maaltijd daarna wel. Jammer genoeg waren er weinig gemeenteleden van de Protestantse Gemeente aanwezig. Meer publiciteit langer van tevoren kan misschien helpen. Rond de beloning van de organisten heerst nog verschil van mening en inzicht. Afsproken wordt dat het moderamen zal spreken met het college van Kerkrentmeesters.

De ICP commissie is bezig met de analyse van de gevoerde geloofsgesprekken. Deze analyse zal in maart gepresenteerd worden en daarna verder besproken worden in de kerkenraad.

Geen april-grap

namens de diaconie,
Ans Odinot

Hierbij willen wij u uitnodigen voor een gezellige ouderendag op dinsdag 1 april. U ontvangt nog een persoonlijke uitnodiging, maar noteer het alvast in uw agenda.

See you in De Nieuwe Stad

ds. Jan van der Meulen

Nog een laatste herinnering aan de gecombineerde gemeentedag van zaterdag 8 maart aanstaande in De Nieuwe Stad. Hierbij het programma voor die dag.
Let u op de veranderde aanvangstijd.

Zaterdag 8 maart 2008, De Nieuwe Stad

Programma

14.30 uur inloop

15.00 uur liturgische opening met welkom, zingen en bidden

15.15 uur start van de groepen naar keuze:

- Bibliodrama
- Ghanese liederen zingen
- sacrale dans
- schilderen voor volwassenen
- schilderen voor kinderen
- gebedengroep

16.15 - 16.45 uur pauze

16.45 uur - 17.15 uur de oogst

17.15 - 18.15 uur maaltijd

Centraal bijbelverhaal: Johannes 9

Ouderenkring

Ans Odinot

Peddelen op de Donau, fietsen in Amerika, wandelen in Engeland.

Door Tjitske Schukken werden wij meegenomen op haar tochten over water en land. Er kwamen veel vragen van de aanwezigen, zoals: durf je dat alleen? (Ja, hoor!) Is dat niet duur? (nee, dus!)

Eenzaamheid wisselde af met ontmoetingen met mensen; het heeft goede meditatieve kanten.

Een boeiend verhaal. Met aanschouwelijke uitleg over bijvoorbeeld de peddel en haar reis tenue. Ook konden wij veel foto's zien.

De volgende keer is (Witte-) donderdag 20 maart. Wij zullen ons dan bezinnen op Pasen.

Allen hartelijk welkom!

Om half tien staat in De Nieuwe Stad de koffie klaar.

Een nacht van waken

Frank Odinot

Evenals vorige jaren willen wij weer een nacht wakend doorbrengen. Een nacht waarin we ons bezinnen op de betekenis van Pasen als een feest van vernieuwing. Een feest van opstaan uit de verloedering.

Door de nacht heen van wat ons kwelt en belemmert. De nacht van het lijden van de wereld, van onze naaste en van onszelf.

De pelgrimstocht door de woestijn naar het feestelijke 'hemelse Jeruzalem'. 'De stad van je dromen', die de kinderen deze veertig dagen aan het bouwen zijn.

Dat is het visioen, het geloof dat het kwaad niet het laatste woord heeft.

Uit dat geloof, die zekerheid kunnen wij de hoop putten dat wij in onze beperktheid kunnen bijdragen aan een wereld waarin de liefde, de grootste van deze drie, kan opbloeien.

Liefde die we geven en liefde die we mogen ontvangen.

Ondanks onze individuele onvolkomenheden, onze angsten en zwakheden.

Een nacht van bezinning, een nacht van inspiratie.

De stilte in de kerk 's nachts is indrukwekkend, als we zittend in de kleine kring in meditatie verzinken. We gaan in processie met kaarsen door de kerk. We zingen en bidden.

Deze wake vindt plaats in de nacht van vrijdag 21 op zaterdag 22 maart. We beginnen om 11.00 uur met de voorbereiding, waarna er elk uur een korte viering zal plaatsvinden tot 6.00 uur, dus in totaal zeven vieringen.

Wie zich aangesproken voelt kan zich melden bij ds. Arjan van Lagen of Frank Odinot.

Wie een deel van de nacht wil waken ('s nachts of 's morgens) is eveneens van harte welkom.

*Door verhalen kan ik gaan
en tranen laten om bevrijd
alle monsters te verslaan
op de nachtzee van de tijd
(Diana Klever)*

Deze dichtregels hoorden wij op 12 februari, een avond met mensen die asiel zochten. Met zeven mensen kwamen wij bijeen bij Merea en Jaap Koolstra. Emanuel Kum afkomstig uit Kameroen en Paul Mbikayi uit voormalig Belgisch Congo vertelden hun verhalen.

Arjan van Lagen opende de avond met de volgende woorden. "We zijn hier naar toegekomen, maar we komen ook ergens vandaan. Waar willen wij naartoe? Hoe ziet de toekomst eruit? Is het een droom?" Mooie woorden. Je kunt ze toepassen op veel gesprekken die wij als gemeenteleden met elkaar voeren. Voor deze avond waren ze zeer toepasselijk. We hebben gesproken over de toekomst en het leven dat Emanuel en Paul nu leiden in Nederland. Is het nog steeds een droom ?

De werkelijkheid is dat zij vaak het gevoel hebben te leven in twee werelden. De banden met hun vaderland zijn vervaagd, maar of zij daarmee echte Nederlanders zijn? In Kameroen en Congo zijn Emanuel en Paul immers "bezoekers" geworden. Status was in het land van afkomst heel belangrijk. Zo zou je het niet in je hoofd halen om in de stoel van je gastheer te gaan zitten, hetgeen Emanuel breed lachend vanuit de stoel van Jaap Koolstra vertelt. Bezoekers vanuit zijn vaderland kijken echter verbaasd op naar zijn huishoudelijke en geëmancipeerde rol in zijn gezin.

Waar beiden tegenaan zijn gelopen zijn de vooroordelen die de Nederlanders hebben over iedereen met een andere huidskleur en/of duidelijke buitenlandse afkomst. Zo werden Paul en Emanuel meer dan eens voor een schoonmaker gehouden. Paul had inmiddels geleerd dat op een subtiele manier te pareren: "Ja, ik was ooit schoonmaker, maar nu heb ik promotie gemaakt en werk ik als beleidsmedewerker bij de Provincie Zuid-Holland!". Helaas moeten zij zich regelmatig verweren tegen openlijke of onderhuidse vormen van racisme. Zij herkennen de term 'tweederangs burger', maar hebben geleerd - ieder op hun eigen manier - zich hier tegen te beschermen.

Paul en Emanuel zijn actief in de politiek en voelen zich daarin nauw betrokken met hun landgenoten en / of lotgenoten. Zo kom je wel herhaaldelijk in een

spagaat terecht als je politiek overstijgend bezig wilt zijn. Je gekleurde achterban neemt je dan kwalijk dat je jezelf veeleer beschouwt als Nederlands volksvertegenwoordiger dan als belangenbehartiger van die achterban. De politiek was in hun thuisland de reden om te vluchten. Als mensen je vragen stelden dan wist je dat zij van de geheime politie waren. Hoe anders is de situatie in Nederland! De mensen zijn open en stellen oprechte vragen. Toch was het voor Paul moeilijk om zijn vertrouwen zomaar aan een vreemde te schenken. Hij stelt dat de mensen die hem daadwerkelijk hebben geholpen en echt om hem geven vooral van christelijke origine waren.

Toch blijft de dagelijkse ontmoeting, zowel letterlijk als figuurlijk, met Nederland(-ers) een gevecht. Hoe blijf je trouw aan jezelf en kun je daadwerkelijk zijn die je bent? Wat adopteer je vanuit een andere cultuur en pas je in je leven in? In de discussie zijn we uiteraard in de beslotenheid van de huiskamer hier dieper op ingegaan. De verhalen over de tocht vanuit Kameroen en Congo naar Nederland zijn nog niet besproken. Het is wel bekend dat het in beide gevallen een heel lange en zware tocht is geweest. Wellicht zullen wij in een volgende ontmoeting hier meer over horen.

Paul sloot de avond af met een spreekwoord uit zijn land dat hem heel veel steun heeft gegeven:

*Je bent wat je zegt te zijn
maar je bent ook wat anderen denken dat je bent*

Een reisverslag uit Egypte

Feije Duim

In onze gemeente dragen we nu al een tijdje bij aan het werk van BLESS in Egypte. BLESS is de diaconale tak van de Koptisch-Orthodoxe Kerk aldaar. De projecten van BLESS hebben in november bezoek gehad van een groep vertegenwoordigers van buitenlandse subsidieverstrekkingen. Uit Nederland was Feije Duim van Kerk in Actie daarbij. Hij was onder de indruk van de voortgang van de projecten in de dorpen. Het onderstaande is een deel van zijn reisverslag.

Omvang van het project

BLESS bedient ongeveer dertig gemeenschappen tegelijk. Die dertig gemeenschappen zijn verspreid door heel Egypte. De meeste bevinden zich in de minder ontwikkelde zuidelijke helft van Egypte. Na een traject van vier tot zes jaar is een ontwikkelingscomité zelfstandig, en staakt BLESS haar rechtstreekse bemoeienis. De comités gaan zelf verder en roepen de hulp van BLESS in wanneer

ze daar behoefte aan hebben. Dit geeft BLESS de ruimte om met nieuwe gemeenschappen te gaan werken.

Een kijkje in de dorpen

De meeste dorpen liggen aan de rand van het vruchtbare, bevloede gebied van de Nijl tegen de woestijn aan. Gezinnen verdienen geld door de verkoop van landbouwproducten of ze zijn als arbeiders in dienst van landeigenaren. Veel huizen zijn met leem opgebouwd, de rest (40%) met baksteen. Geen plaveisel op de straten. Ondanks de armoede wel vaak meerdere woonlagen. Samen leven of wonen met dieren in een woning die wij een stal zouden noemen, is geen uitzondering. Hygiëne is ver te zoeken, latrines zijn er meestal niet. Stromend water niet altijd. Vreemd genoeg is er wel vaak elektriciteit. Er zijn wat miniwinkeltjes, er is een moskee en vaak is er ook een kerk (meestal óf een Orthodoxe, of een Evangelisch-Presbyteriaanse). Ruim een derde van de bevolking leeft onder de armoedegrens van twintig euro per maand.

De problemen liggen hier ook anders dan in de stad. Ontwikkeling is extra moeilijk omdat diegenen die een pioniersmentaliteit hebben vaak al vertrokken zijn (de migratie van dorpsbewoners uit het zuiden naar Caïro is enorm). Er is wel veel potentie onder de vrouwen, maar hun positie is bij aanvang van het project vaak slecht. Ze kunnen zich vanaf hun puberteit niet meer vrij bewegen, gaan vaak niet of nauwelijks naar school (meestal bijna of geheel analfabeet), worden vaak op zeer jonge leeftijd uitgehuwelijkt, en ondergaan vrijwel allemaal de gebruikelijke vrouwenbesnijdenis. Schoonmoeders bij wie jonggehuwden in huis zijn, hebben het al helemaal niet graag dat de jonge echtgenote hun zoon naar de kroon zou steken.

Het wordt pas wat met een jonggehuwde als ze kinderen (zonen) weet te baren voor de familie. Het is daarom niet gemakkelijk om jonge vrouwen bij de programma's van BLESS te betrekken. Maar zonder de betrokkenheid van deze vrouwen begint BLESS er niet aan. Ze werken in het begin daarom erg hard om het vertrouwen te winnen. En wat ik er van gezien heb, lukt ze dat zeer goed. Dat komt ook omdat de dorpsbewoners hoe dan ook vooruit willen. Ze zijn uit op nieuwe ideeën en gezichtspunten. Ze willen vooruit want ze zijn het uitzichtloze leven zat. Ze hebben het idee dat het ook beter kan en dat zij beter kunnen: dat is een goede basis.

We bezochten het dorp Hager, waar BLESS in 2008 met een programma wil gaan beginnen. De overheid zorgt er voor water (75% van de huizen), elektriciteit (80% van de huizen), beerputlatrines, wat onderwijs (maar slechts 15% kan lezen en schrijven), er is een postagentschapje, een gezondheidspost, en een landbouwcoöperatie in het buurdorp. Er wonen 170 families: 120 christelijke en 50 moslim families. De grond waarop de huizen staan is van de overheid, de meeste mensen zijn boerenknechten. In het dorp Maracne,

waar ook in 2008 met een programma wordt begonnen vinden we hetzelfde beeld. De verschillen zitten in de aantalverhoudingen: 200 families, de helft moslims en de helft christenen.

De situatie was heel anders in Hawawish, waar we werden ontvangen met dansjes en een toneelspel door kinderen over hebzucht, gevolgd door een powerpoint presentatie over wat er in het dorp de laatste jaren allemaal was bereikt. De eigen computer en de geleende beamer onderstreepte het élan waar de dorpingen mee aan de slag gingen. Natuurlijk, de techniek ging niet geweldig en elke dia stond vol met (Arabische) tekst, maar toch. Het gaf een volledig beeld over wat het dorp allemaal sinds 1999 had bereikt. En het was nog leuk ook, hoewel we aan het einde van de dag wel wat gaar waren, en niet zo erg meer toekwamen aan spitse vragen.

De volgende dag bezochten we Tuwara waar BLESS in 2005 met haar programma is gestart. Aanvankelijk moest er veel weerstand worden overwonnen, maar uiteindelijk kon er in juni 2006 echt van start gegaan worden. Inmiddels hebben ze al een associatie in oprichting (wacht op groen licht van de overheid). Dat is op zich al een overwinning, want bij de start hadden de inwoners van Tuwara eigenlijk helemaal geen relaties met overheidsdiensten. Niemand had bijvoorbeeld een identiteitsbewijs, en niemand bracht dan ook bij verkiezingen zijn of haar stem uit. Onderwijs en scholing vonden ze niet interessant. Ze hadden ook geen idee van wat een organisatie is of wat die doet. Dat begint nu allemaal te veranderen. Met zichtbaar plezier en trots vertellen ze beurtelings aan de hand van flap-overs waar ze mee bezig zijn. Wel zijn het allemaal mannen die het woord nemen. Maar als wordt duidelijk gemaakt dat we ook vrouwen willen horen, dan gebeurt dat ook: en pittig!

Het bezoek aan Nag el Sek was het hoogtepunt. Daar hadden ze op flap-overs door de hele ruimte aan de muur opgehangen in hoeverre de gemeenschap door het project was veranderd. Het werk van BLESS was hier vorig jaar afgesloten, maar het was duidelijk dat de programma's gewoon door werden ontwikkeld. Een voorbeeld: toen het werk hier in 1999 begon werd 100% van de meisjes besneden. Nu was dat nog maar 40% en ze waren vast van plan om dat percentage verder omlaag te brengen, totdat het gebruik gewoon was verdwenen. De bijlessen voor de kinderen hadden het slagingspercentage voor het lager onderwijs van 40% naar 80% omhoog gestuwd.

Ze beheren gezamenlijk een microbus die de inkomsten moet genereren om de kosten van het project te blijven dragen. Andere dorpen genieten mee, en ze hebben erg kunnen helpen om de aanvankelijke weerstand tegen het programma bij ouderen in Tuwara weg te nemen.

Er is een scala aan microkredieten via het revolving fund dat daarvoor werd ingericht. Leningen variëren van 150 tot 1000 Egyptische pond en worden goed afbetaald. (plm 18 en 123 euro, red.)

Opvallend groot gevoel van eigenaarschap

De staf vertelt hoe de mensen langzaam boven hun minderwaardigheidsgevoelens uit stijgen. Het is inderdaad opvallend hoe ze de programma's van BLESS als hun eigen programma's zien. De trots, de eigenwaarde, het enthousiasme en de wil om als dorp of wijk iets te bereiken, springt er af.

Meisjes en jonge vrouwen die in deze cultuur eigenlijk altijd hun mond houden en vaak niet of nauwelijks opleiding hebben genoten, spreken in het openbaar, en ze doen het met overtuiging. De verantwoordelijken in de dorpen (leden van de ontwikkelingscomités, later om gezet in door de overheid erkende associaties) presenteren zichzelf en hun activiteiten dat het een lieve lust is, en ze weten waar ze het over hebben. Geen vraag blijft onbeantwoord en geen antwoord is onbevredigend. Wonderlijk: zo maak je het niet vaak mee.

Kerk in actie

namens de diaconie,
Jos de Boer, 696 9805

Soms lijkt mijn kast wel een uitdragerij. Rommel, daar houd ik niet van. Maar mijn kast ligt gevuld met dozen postzegels, een grote tas met mobieltjes en hopen ansichtkaarten/munten. Daar ben ik wel blij mee.

Vaak word ik aangesproken na de dienst of zo maar op straat: Sparen jullie nog?

Ja wij gaan door. Spaart u nog mee? Wat kunt u sparen:

Onbeschadigde postzegels, mobieltjes, onbeschadigde ansichtkaarten, met of zonder postzegel, formaat 9 x 13 en 10 x 15 cm, dubbele kaarten met afbeeldingen van b.v. Anton Pieck en Rien Poortvliet. (andere dubbele kaarten zijn onbruikbaar), oude munten

Alles kunt u inleveren bij de diakenen van de Protestantse gemeente. Zij zullen ook dan weer zorgdragen voor doorzending naar Kerk in actie.

Kinderpagina

Hoi allemaal,

De afgelopen weken zijn we in de kindernevendienst bezig geweest met het bouwen van een stadsmuur. Naar aanleiding van Nehemia hebben we de stad van onze dromen gebouwd. Zo iets doe je niet alleen, maar met elkaar. Samen kijken we dan ook verwachtingsvol naar wat het resultaat zal zijn. Net als we vol verwachting uitkijken naar Pasen.

Groetjes, Margje.

Nienke bekijkt het mooie doosje van alle kanten.

“Weet jij hoe je het open kan maken?”, vraagt Jacki ongeduldig.

“Kalm aan. Laat ’r even rustig kijken. Het kan wel even duren voordat het open is,” reageert Renate. Maar nog voor Renate is uitgesproken, heeft Nienke het doosje al open. Verbaasd kijken Jacki en Renate haar aan.

Nienke grinnikt.

“Mijn oma had net zo doosje. Er zit een bijzondere sluiting op. Op deze manier maken ze tegenwoordig de sluitingen niet meer.”

Nieuwsgierig kijken de meiden in het doosje. Er zit een stukje paars fluwelen stof in. Renate vist het stukje stof uit het doosje.

Op de bodem ligt een soort sieraad. Het is een kruisje van ongeveer 10 centimeter en ziet een beetje vies en dof uit.

Jacki trekt een vies gezicht. Geen schat, geen geheimzinnige brief, maar een vies oud kruisje.

”Is dat alles?” mompelt ze zachtjes.

“Ik vind het wel mooi. Volgens mij is het antiek,” zegt Renate en pakt het kruisje om nog het eens goed te bekijken.

“Als we het nu eens oppoetsen. Misschien wordt het heel mooi en is het heel veel waard.”, vervolgt Renate.

”Moet het niet terug naar de eigenaar? Waar zeiden jullie, dat jullie het doosje gevonden hadden?”

Renate en Jacki vertellen over het bouwterrein waar ze het doosje hebben gevonden.

“Het zal nog lastig worden de eigenaar op te sporen,” zegt Nienke peinzend nadat ze het verhaal heeft aangehoord. “Als we het eerst oppoetsen kunnen we daarna altijd proberen achter de eigenaar te komen.”

Renate zit aan de tafel. Het kruisje is helemaal schoongepoetst. Het is van zilver en glimt mooi. Ze legt het kruisje op de tafel en ruimt de poetsspullen op. Ze wast haar handen en loopt naar de tafel.

Ze bekijkt het kruisje van alle kanten. Onderaan ontdekt ze plotseling de letters C.K. Haar broer komt de kamer in.

"Ken jij iemand hier in de buurt met de initialen C.K.?" vraagt ze hem.

Haar broer grinnikt en zegt vervolgens:"Jazeker, twee, of eigenlijk één persoon. De ene woont in mijn stripboek. De ander in pappa zijn kast."

"Wat bedoelt hij nu weer," denkt Renate licht geïrriteerd.

"Clark Kent, of te wel Superman en Calvin Klein, het merk van sommige van pa z'n onderbroeken," proest haar broer uit.

"Ach man, barst!"

"Val zelf in duizend stukjes," reageert haar broer.

Kwaad gooit Renate het kruisje richting haar broer, maar die duikt net op tijd weg, waardoor het tegen de muur aankomt en stuk op de grond valt. Renate rent naar het kruisje toe en raapt één van de twee stukken op. Ze probeert haar tranen binnen te houden. Haar broer is geschrokken en slaat zijn armen om haar heen.

"Misschien kunnen we het nog maken," zegt hij troostend en pakt het andere stuk van de grond. Terwijl hij stuk oppakt, valt er een opgerold stukje papier uit. Verbaasd kijken ze elkaar aan. Wat zou er instaan?

Wordt vervolgd

Een kerk is van blijvende waarde, *het voorlopig resultaat*

namens de Kerkrentmeesters,
Elly Kroese

Graag willen wij u op de hoogte stellen van het voorlopig eindresultaat van de actie Kerkbalans 2008. De stand is als volgt: Er zijn tot nu toe (16 februari) 143 toezeggingen binnengekomen met een totaal toegezegd bedrag voor 2008 van € 53.933,95. Dit houdt in een verhoging van 5,1%! Voorwaar, een mooi resultaat! Maar..... We hebben op zondag 13 januari 430 enveloppen uitgereikt. Dat betekent dat we nog een kleine driehonderd antwoordenvoloppen missen. Dus als u nog ergens de envelop kerkbalans hebt liggen, doe alstublieft vandaag nog uw antwoord op de bus. (Een postzegel is niet nodig, want de retourenvelop bevat het antwoordnummer van onze gemeente)
Aan allen die nu hebben toegezegd, hartelijk dank.
Want ook onze kerk is van blijvende waarde.

NIEUWS VAN BUITEN DE GEMEENTE

Bijbel en Koran

Cees van Veelen
uit: 'Stroomopwaarts'

Een tijdje geleden is de website www.bijbelenkoran.nl geopend. Op deze plek op internet staan verhalen uit de bijbel en de koran naast elkaar. Het mooie is, dat je goed kunt zien hoeveel verhalen er in beide boeken voorkomen, en in welke opzichten ze op elkaar lijken. Naast de overeenkomsten zijn er natuurlijk ook verschillen. Dat is duidelijk: de bijbel is wel een bron van verhalen voor de koran geweest, maar de dingen zijn niet klakkeloos overgeschreven. De website heeft geen wetenschappelijke pretenties. Wanneer je twee geschriften naast elkaar legt en vergelijkbare verhalen aantreft zal een wetenschapper ogenblikkelijk veel meer willen weten, bijvoorbeeld over de oorzaak van de verschillen. In die zin is de opzet van de website beperkt. Maar dat is geen ramp.

Het zal voor heel veel mensen een openbaring zijn dat er überhaupt vergelijkbare verhalen in beide boeken voorkomen. In de samenleving is er een discussie aan de gang over het karakter van de koran. Nu kan iedereen zelf beoordelen of de koran wel gewelddadiger is dan de bijbel. Dat blijkt nogal mee te vallen. Of misschien valt de bijbel wel tegen. Het bijbelverhaal over de verovering van Jericho is tenminste ook geen toonbeeld van geweldloosheid, om maar een voorbeeld te noemen. Het is daarom goed de twee boeken met elkaar te kunnen vergelijken. Uiteindelijk zijn het niet de teksten zelf die bepalen wat mensen doen, maar hun interpretatie van die teksten. "Iedere ketter heeft zijn letter", wordt er gezegd. Wanneer iemand al een vooropgezette mening heeft, kan hij altijd wel een tekst vinden om zijn mening bevestigd te zien. Daarom heeft het geen zin teksten verantwoordelijk te stellen voor het gedrag van mensen. Mensen zelf zijn verantwoordelijk voor wat zij doen en laten. Zij maken voor zichzelf de afweging wat goed is en wat fout.

Get the Spirit!

Pinksterfestival Amsterdam 2008

De Schinkel

Van 9 tot 17 mei 2008 vindt 'Get the Spirit!' plaats, het eerste Pinksterfestival Amsterdam. Een evenement van bezinning, kennismaking, waardering en ontmoeting van alle Amsterdammers met elkaar, over culturele en religieuze grenzen heen.

De ideeën borrelen al op: gospelfestival, sportcompetities, stadswandelingen langs historische en nieuwe kerkgebouwen, intercultureel bijbellezen, dansen en vieren, vrijwilligerswerk in de stad (*serve the city*), festival van liturgische tradities, aansluiten bij Amsterdam Wereldboekenstad, Jaar van de Samaritaan, Jaar van de Interculturele dialoog ...

Krijgt u zin om mee te doen? Dat kan!

Elke kerk, christelijke organisatie en persoon kan met ideeën komen, zelf activiteiten organiseren in de Pinksterweek, die aanmelden en zo meeliften op de gezamenlijke publiciteit. Zo laten kerken zich kennen in al hun veelkleurigheid!

Wie organiseren het en hoe blijft u op de hoogte?

Het platform Pinksterfestival Amsterdam 2008 heeft leden uit allerlei kerkelijke families: protestant, rooms-katholiek, evangelisch, pinkster en oosters-orthodox, uit inheemse en migrantenkerken.

Een stuurgroep en projectbureau verwerken alle input tot een spannend programma.

- Het projectbureau is ondergebracht bij De Schinkel, tel 020 - 664 90 63, 1^e Schinkelstraat 2, 1075 TX Amsterdam en wordt geleid door Willemien Boot.
- Op www.pinksterfestival.nl wordt in 2008 het groeiende programma zichtbaar.
- Correspondentieadres is pinksterfestival.amsterdam@gmail.com.

Wilt u op de hoogte blijven voor uw kerk, kerkblad, organisatie: mail ons!

Doel van het festival

Het festival wil de veelzijdige multiculturele christengemeenschap van Amsterdam door veelsoortige activiteiten en vormen in contact brengen met zoveel mogelijk verschillende Amsterdammers en met zoveel mogelijk aspecten van de Amsterdamse samenleving.

Het wil kerken helpen om meer open te gaan en open te staan naar de stad toe, niet-kerkelijk Amsterdam stimuleren (misschien hernieuwd) kennis te maken met de mensen, het gedachtegoed en de culturele rijkdom van haar oude en nieuwe christelijke gemeenschappen. Het wil alle Amsterdammers stimuleren geest-driftig het beste te zoeken voor de stad. De Amsterdamse christengemeenschappen vormen een zeer multicultureel geheel: het gaat om zo'n 350 geloofsgemeenschappen waarvan ruim de helft migrantenkerk is.

Het merendeel van de zondagse kerkgangers in Amsterdam zijn migranten, nieuwe Amsterdammers afkomstig uit vijf continenten. Het is voor deze diverse groep mensen, en alle overige Amsterdammers belangrijk om elkaar beter te leren kennen. Dit versterkt het onderlinge begrip tussen mensen en daarmee de sociale cohesie als geheel. Het versterkt de emancipatie en integratie van verschillende groepen, en het draagt bij aan het historisch en cultureel verstaan van de eigen woonplaats, en daarmee aan het woon- en leefplezier als Amsterdammer.

Kortom, het festival levert een eigensoortige en noodzakelijke bijdrage aan sociale cohesie, emancipatie en ontwikkeling, en 'goed Amsterdammerschap'.

PCOB/KBO

Wil Bakewel, 696 2777

Onze bijeenkomst van maandag 4 februari werd bezocht door twintig personen. Inleider was de heer Henk Griffioen over het onderwerp "Dakloosheid, keuze of noodlot". De heer Griffioen werkt al meer dan elf jaar in de opvang van daklozen in Utrecht. Hiervan gaf hij ons een boeiend verslag. Ook ontroerde hij ons met zijn beschrijving van het leven van vele van deze mensen. Hierbij staan wij niet vaak stil. In meerderheid is dakloosheid geen keuze, maar noodlot. Door diverse oorzaken raken mensen soms alles in het leven kwijt en worden dan ongewild dakloos.

Onze volgende bijeenkomst zal zijn op maandag 3 maart 2008. Mevrouw drs. Felice Gaughan, voorlichter van de Artrose & Reuma Stichting in Amsterdam, zal dan een presentatie verzorgen over reuma en artrose. Plaats van samenkomst is Kerkcentrum De Drie Stromen, Renswoudestraat 75, metrohalte Reigersbos. Aanvang 14.00 uur, kerk open om 13.30 uur. Alle leden en belangstellenden zijn van harte uitgenodigd! Tot ziens op 3 maart

Ga mee naar Israël en de Palestijnse gebieden

Kerk in Actie en ICCO

Kerk in Actie en ICCO dagen jongeren uit om deze zomer met *Togetthere* drie weken op reis te gaan naar Israël en de Palestijnse gebieden. Ben je tussen de 16 en 25 jaar? Hou je van uitdaging en ontmoeting met andere culturen? Meld je dan *vóór 10 maart* aan voor deze reis.

Salam, Shalom

Ga mee op ontdekkingsreis; maak kennis met een andere cultuur en de mensen daar. Onderzoek met je groepsgenoten thema's als vrijheid, vriendschap, werk en vrije tijd. Terug in Nederland vertel je anderen over jouw ontdekkingstocht in Israël en de Palestijnse gebieden: je houdt presentaties voor groepen en natuurlijk bedenk je ook creatieve acties om geld bij elkaar te brengen voor projecten in Israël en de Palestijnse gebieden.

Lokale werkgroep

Als je deelneemt richt je in je directe omgeving een werkgroep op. Denk hierbij aan mensen van je opleiding, sportvereniging, jongerenclub of kerk. Samen met hen organiseer je plaatselijke activiteiten.

Belangrijke data

Selectiedagen: 20 en 21 maart

Vorbereidingsweekenden: 16 - 18 mei en 6 - 8 juni

Meet & Greet: 29 juni

Reis: 13 juli - 2 augustus (wijzigingen voorbehouden)

Terugkomweekend: nog te bepalen

Kosten

Je betaalt 600 euro als bijdrage aan de reis- en verblijfskosten. Daarnaast organiseer je samen met je eigen werkgroep acties om 2500 euro of meer bij elkaar te brengen voor projecten van ICCO en Kerk in Actie in Israël en de Palestijnse gebieden. Natuurlijk ondersteunen de mensen van *Togetthere* jou hierbij.

Deelname: Meld je *vóór 10 maart 2008* aan op www.togetthere.nl
of bel: 030-8801514.

LEZERS SCHRIJVEN

1. Abri

Henk de Boer

Abri is Frans voor 'schuilplaats'. Een abri is ook een bushokje. Voordat de reis begint sta je te wachten in een abri, een schuilplaats tegen weer en wind. In een abri sta je stil. In een abri kom je even tot jezelf.

Tot je 'zijn'. Je moet zijn en je wilt zijn, maar je bent die je bent.

Ik ben die Ik ben. Wij zijn niet wie wij zijn. We stellen vragen en willen antwoorden.

Een abri is een plek waar mensen naar antwoorden kunnen zoeken op persoonlijke vragen over geloof en leven.

In 1955 begonnen Dr. Francis en Edith Schaeffer in het Zwitserse bergdorpje Huémoz hun huis open te zetten voor een ieder die zocht naar eerlijke antwoorden op eerlijke vragen.

Laten we een hoekje vrijmaken voor kleine en grote vragen. Een schuilhoek waar we tot onszelf komen. Even stil staan. En dan op reis. Au revoir!

Jezus als spiegel ?

Pastor Gerson, drugspastor

Hoe je het draait of keert, of je gelovig bent of niet: we hebben allemaal een 'beeld' van wie Jezus is. Voor de een is hij een voorbeeld om naar te leven, voor een ander: iemand met wie ik niks te maken wil hebben.

Daar hadden we het laatst in de Crypte met elkaar over. We lazen uit de bijbel Marcus 8: 27-35. Jezus vraagt aan zijn volgelingen: Wie zeggen de mensen dat ik ben? - Jezus was toen al aardig populair. De leerlingen noemen heel wat namen. Maar Jezus is geen van alle. Dan maakt Jezus het moeilijker voor zijn leerlingen. Hij vraagt: "En jullie - wie zeggen jullie dat ik ben?" Zeggen wat anderen van iemand vinden, is altijd veilig. Maar het komt wel heel dichtbij om op de man af te zeggen wie iemand voor jou persoonlijk is, wat hij of zij voor je betekent. Jezus wil de persoonlijke mening van zijn volgelingen weten. Wie zeggen jullie dat ik ben? - In de Crypte bleef het even stil. Ik zag de mensen denken:

"Tja, wat vind ik er nou zelf van. Anderen zijn er soms vol van. Bij hen is het Jezus hier, Jezus daar. Prachtig soms. Maar wie is hij nou voor mij zelf? Goede vraag!"

Misschien heb je er nog nooit over nagedacht.

Jezus daagt je uit om voor je eigen geloof uit te komen. Het is geen examen, maar een manier om gaandeweg te ontdekken waar je staat in je geloof. En waar je je in je leven aan vast houdt. In het verhaal van Marcus zegt Petrus tegen Jezus: "Jij bent de Messias!" Petrus dacht daarbij aan een religieuze held die de mensen van alle ellende in hun leven zou bevrijden!

Maar Jezus laat in zijn antwoord zien dat hij toch anders is. "Wie achter mij aan wil komen moet zijn kruis opnemen en mij volgen..." Niks geen mooi verhaal.

Jezus volgen betekent evengoed dat je de pijn in je leven als een gegeven moet aanvaarden. Niet dat de pijn - het kruis - iets goeds is, maar het is iets waar je gaandeweg mee zult moeten leren omgaan. Daar kan Jezus wel in helpen. Daarin lijkt hij op ons, is hij solidair. Ook hij heeft pijn, angst, eenzaamheid, verraad gevoeld. Maar tenslotte is hij er toch doorheen gegaan, kon hij door de duisternis heen breken.

In de Crypte zagen we verschillende afbeeldingen van Jezus: Jezus aan het kruis, Jezus die vecht tegen onrecht, Jezus op een boot in de storm, en ook Jezus als een spiegel.

Ik stelde de vraag: welk van deze 'beelden' spreekt je het meest aan? Mensen voelden zich door Jezus als spiegel aangesproken: "Het laat me zien dat er iets goeds in mij, in ieder mens zit..." Een ander zei: "Als ik voor een keuze sta, vraag ik me af: wat zou Jezus doen? Dat is de spiegel: dat ik bij alles wat ik doe ook Jezus voor ogen heb." Jezus als spiegel: het kan confronteren, maar ook troosten: zie je die man/vrouw in de spiegel?

Jezus zegt: "Ik ben bij je."

O bitt're kelk, de beker
Welk aan Christus werd gegeven,
die hij dronk tot aan het eind.
Schonk ons 't eeuwig leven!

O Jezus die ik lijden zie
aan 't smart'lijk kruis geslagen;
laat mij mét jou in je pijn
jouw kruis mogen dragen.

Steeds trachten wij met jou nabij
jouw wet niet te verachten.
Wij die dorsten naar het recht
en jouw komst verwachten.

O Jesu mijn die dwars door pijn is,
aan het kruis, begonnen
't zegel te verbreken van
levend water bronnen.

Ik heb gehoord jouw smart'lijk woord:
"Mij dorst!", heb je gesproken.
Geef ons water uit jouw bron
als wij zijn gebroken.

Ik zeg daarom: "Ja, ja, ik kom,
ik volg je op je wegen!"
Door te wand'len op jouw Weg
wordt ons heil verkregen!

Frank Odinet
op de wijze van gezang 366